

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120202465
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120202465.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti o maloleté dieťa Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa matky V. M., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom I. V. B. X/X, v konaní zastúpenej JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 7269/20A, a otca R.. W. M., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom G., W. Z. XXXX/XX, t. č. bytom O. K. XXX, o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/31/2020 - 40 zo dňa 10. februára 2021 takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom rozhodol, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou Y. počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku od 16:00 hod. do najbližšieho pondelka nasledujúceho týždňa do 08:00 hod., kedy otec privedie dieťa do školského zariadenia, v každom párnom týždni v roku v pondelok od 15:45 hod. do 18:00 hod. Druhým výrokom upravil styk otca s maloletou Y. počas veľkonočných sviatkov v každom párnom roku od Zeleného štvrtka od 16:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18:00 hod. Tretím výrokom uložil matke povinnosť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť s tým, že otec si dieťa vyzdvihne v mieste bydliska matky a v pondelok ráno ho odovzdá do školského zariadenia dieťaťa a v ostatné dni ho odovzdá matke v mieste bydliska matky, pokiaľ sa rodičia nedohodnú inak. Podľa štvrtého výroku bol napadnutým rozsudkom vo výrokovej časti o bežnej úprave styku otca s maloletou počas školského roka a vo výroku o osobitnej úprave styku počas veľkonočných sviatkov a vo výroku o mieste odovzdania dieťaťa zmenený rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/88/2018-87 zo dňa 05.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoP/43/2019-197 zo dňa 24.09.2019 a v ostatnej časti osobitnej úpravy styku upravenej rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 34P/88/2018-87 zo dňa 05.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoP/43/2019-197 zo dňa 24.09.2019 zostala osobitná úprava styku nezmenená. V poradí piatym výrokom napadnutého rozsudku bol návrh otca na rozšírenie úpravy styku s maloletou zamietnutý a šiestym výrokom bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že otec maloletej sa návrhom domáhal zmeny a rozšírenia úpravy jeho styku s maloletou Y. tak, že by bol oprávnený stýkať sa s maloletou Y. počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku (čas preberania dieťaťa najprv navrhol zmeniť na 18.00 hod., na pojednávaní na čas od 16.00 hod.) do najbližšej stredy do 08.00 hod., kedy by privedol dieťa do školského zariadenia. Tiež najprv žiadal novo upraviť jeho styk s maloletou

počas jarných prázdnin v každom nepárnom roku od soboty od 18.00 hod. do nasledujúcej soboty do 18.00 hod., čo by v zmysle jeho návrhu predstavovalo skrátenie času styku oproti predchádzajúcej úprave, potom na pojednávaní už túto zmenu nežiadal. Tiež otec žiadal zmeniť úpravu jeho styku s maloletou počas veľkonočných sviatkov tak, že otec by bol oprávnený stýkať sa s maloletou v každom párnom roku od Zeleného štvrtka od 18.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod. Úpravu styku počas vianočných sviatkov žiadal ponechať nezmenenú. Otec uviedol, že svoje povinnosti v zmysle rozsudku si svedomito plní ako on, tak i matka maloletej. Vzhľadom na to, že došlo k zmene pomerov, domáhal sa zmeny rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu. V návrhu uviedol, že maloletá navštevuje dva krúžky - krúžok stolného tenisu a krúžok spoznávania prírody, oba krúžky sú v rámci jej ZŠ. Už nenavštevuje gitaru na ZUŠ v Ľuborči a nenavštevuje ani tanečné krúžky. Už nechodí do družiny iba každý pondelok, ako tomu bolo v minulosti, a dňom 04.03.2020 chodí do školskej družiny v pondelky, stredy, štvrtky a piatky. Otec uviedol, že maloletá chodí do školy buď od babky v Nemšovej, u ktorej má trvalý pobyt, alebo z Trenčianskej Teplej, kde niektoré dni prespávajú u priateľa matky a navyše vtedy ide najprv k babke, kde sa naraňakuje, oblečie a potom ide do školy. Úlohy si robí buď u babky alebo v Trenčianskej Teplej a musí prenášať knihy, zošity a školské pomôcky. Nevie dopredu, kde v ktorý deň bude, čo má za následok rozhodný režim a neistotu. Tiež otec poukázal na to, že z dôvodu zlých stravovacích návykov zo strany matky sa maloletej zhoršil zdravotný stav a lekár jej stanovil diagnózu obezity. Otec mal za to, že momentálna úprava styku maloletej s otcom nezohľadňuje najlepší záujem dieťaťa, u maloletej vyvoláva neistotu, stres a rozhodenie režimu. Otec sa domnieva, že zmenou okolností sa maloletej uľahčí život a upraví jej denný režim. Posun času prevzatia dieťaťa počas bežného styku v školskom roku z 15.00 hod. na 16.00 hod. žiadal z dôvodu, že 15.00 hod. je pre neho nevyhovujúca, nakoľko on to nestíha vzhľadom na presun z práce pre dieťa, pričom sa jedná len o drobnú zmenu. Posun v čase ukončenia bežnej úpravy styku navrhol z dôvodu, že aktuálne upravený styk každý nepárny týždeň v stredu poobede sa reálne nekoná a rodičia si tento styk dohodou presunuli na pondelok. Tiež uviedol, že ten ich dohodnutý presun z upraveného styku v stredu poobede on pre krátkosť času nestíhal a nebol schopný dieťa presunúť do svojej domácnosti, následne adaptovať na prostredie a potom ho vrátiť matke. Otec svoj návrh ďalej odôvodnil tým, aby bolo možné utužovať súrodenecké väzby medzi maloletou Y. a jej nevlastnými sestrami (deťmi z jeho terajšieho vzťahu) kontinuálne v jednom časovom úseku (od piatku poobede do stredy rána), čo on vníma ako prospešné pre všetky 3 svoje dcéry. Matka maloletej nesúhlasila s návrhom otca a jeho návrh na rozšírenie bežnej úpravy styku počas školského roka až do stredy rána žiadala zamietnuť. Súhlasila so zmenou úpravy styku počas veľkonočných sviatkov. Poukázala na to, že styk otca s maloletou bol upravený rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 05.06.2019 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 24.09.2019. Podľa názoru matky je zrejmé, že otec svojim podaným návrhom len pokračuje vo svojich snahách dosiahnuť striedavú osobnú starostlivosť o maloletú. Matka uviedla, že otcom navrhovaná forma starostlivosti nie je v záujme dieťaťa. Poukázala na to, že približne pol roka po právoplatnej úprave stretávania inicioval ďalšie konanie, ktoré má riešiť úpravu stretávania, hoci ostatná úprava sa realizuje asi rok. Už v predchádzajúcom konaní súd upozornil otca, že maloletá v ostatných rokoch zažila také zásadné zmeny v živote, ktoré bez následkov nie je možné spracovať ani u dospelého človeka, nieto ešte u dieťaťa. Maloletá žije s matkou, ktorá pre ňu po odchode otca zo spoločnej domácnosti predstavuje istotu a zázemie. Matka si po čase našla priateľa, zariadila si osobný život, pričom maloletá má jej priateľa rada, sama chce, aby čas trávil aj s ním u neho v dome v Trenčianskej Teplej a tvrdenia otca o zlom vzťahu maloletej s priateľom matky nie sú pravdivé. Matka nesúhlasila s stvrdením otca, ktorý miernu nadváhu dcéry pripisuje zlým stravovacím návykom zo strany matky. Upresnila, že maloletá má nadhmotnosť, nie obezitu a matka maloletej má cukrovku, pričom sa musí stravovať zdravo a pravidelne, k čomu vedie aj maloletú. Matka doplnila, že ona s dcérou chodia na výlety, do prírody, na bicykle, robia to, čo dcéru baví. Matka ďalej poukázala na nie nepodstatný fakt vzdialenosti bydliska otca od bydliska matky, Veľká Hradná - Nemšová, čo je cca 40 km. Podľa jeho návrhu by maloletá musela viacero dní v týždni skoro vstávať, čo jej nevyhovuje, presúvať sa s otcom do školy do Nemšovej a popoludní opäť z Nemšovej k otcovi, čím by od pondelka do stredy najazdila 400 km mesačne, t. j. 200 km za obdobie jedného jeho styku od piatku do otcom navrhovanej stredy. Aktuálny model stretávania otca s dcérou funguje rok, dieťaťu vyhovuje a je nevyhnutné prihliadať aj na jeho názor, nakoľko samotné dieťa bude úpravou styku najviac dotknuté. Matka poukázala na to, že od poslednej úpravy styku nenastala žiadna zmena pomerov, ktorá by zmenu rok starého súdneho rozhodnutia odôvodňovala. Kolízny opatrovník uviedol, že vykonali šetrenie pomerov a bytové podmienky oboch rodičov sú dobré. Vykonali aj pohovor s maloletou, ale tá nechcela, aby bol oboznámený jej názor iným osobám ako súdu. Po prešetrení pomerov kolízny opatrovník navrhol zachovať doterajšiu úpravu styku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Maloletá Y. pochádza z manželského vzťahu jej rodičov,

ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/16/2016 - 66 zo dňa 14.11.2016, právoplatným dňa 29.11.2016, a súčasne bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola maloletá Y. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 350,- eur mesačne, z čoho čiastka 150,- eur bola určená na tvorbu úspor. Súčasťou rozvodového rozsudku bola dohoda rodičov ohľadne styku otca s maloletou Y., podľa ktorej bol otec oprávnený stýkať sa s maloletou Y. každý páry víkend v mesiaci od soboty od 09.00 h. do utorka nasledujúceho týždňa, kedy otec privedie dieťa do školského zariadenia, počas letných prázdnin od 01.07. od 09.00 h. do 08.07. do 18.00 h. a od 01.08. od 09.00 h. do 08.08. do 18.00 h., počas Vianočných sviatkov každý nepárny rok od 23.12. od 09.00 h. do 25.12. do 18.00 h., každý páry rok od 25.12. od 18.00 h. do 27.12. do 18.00 h., každý páry rok od 30.12. od 09.00 h. do 01.01. do 18.00 h. nasledujúceho roka, každý páry rok od 05.01. od 09.00 h. do 06.01. do 18.00 h., počas jarných prázdnin každý nepárny rok v sobotu od 09.00 h. do nasledujúcej soboty do 18.00 h. a počas Veľkonočných sviatkov v sobotu od 09.00 h. do pondelka do 18.00 h. Z rozvodového spisu bolo zistené, že v minulosti rodičia aj s maloletou žili vo Veľkej Británii, maloletá sa tam aj narodila. Tam otec veľa času trávil v práci a na služobných cestách a potom sa bez dohody s matkou dieťaťa odiaľ odsťahoval a vrátil na Slovensko, pričom matke a dcére svojim jednostranným rozhodnutím úplne zmenil život. Matka maloletej zistila, že otec dieťaťa si našiel inú ženu (asi zo Slovenska) a jeho mimomanželská známosť bola podľa jej názoru príčinou rozvodu ich manželstva. Po jeho odchode najprv matka s dcérou zostali vo Veľkej Británii a nakoniec sa aj ona s dcérou vrátila na Slovensko k svojej matke. V rozvodovom konaní otec najprv navrhoval zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky. Neskôr ju žiadal zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, s čím matka dieťaťa nesúhlasila. Nakoniec sa rodičia dohodli na zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a na úprave styku otca s maloletou, ktorá dohoda sa stala súčasťou rozvodového rozsudku. V tom čase mala maloletá 6 rokov a navštevovala materskú školu. Zo spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 34P/88/2018 bolo zistené, že z dôvodu nástupu maloletej na plnenie povinnej školskej dochádzky sa matka maloletej návrhom zo dňa 20.04.2018 domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou upravenej dohodou v rozvodového rozsudku tak, aby namiesto pôvodnej dohodnutej úpravy styku otca s maloletou v každom párnom týždni v roku od soboty od 09.00 hod. do utorka rána sa tento zmenil na styk od piatku poobede do pondelka rána. Otec sa vzájomným návrhom domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorú navrhoval zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa č. k. 34P/88/2018-87 05.06.2019 súd zamietol návrh otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu a zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a rozhodol o zmene úpravy styku otca s maloletou. Súd upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou Y. počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku od 15:00 hod. do najbližšieho pondelka nasledujúceho týždňa do 08:00 hod., kedy otec privedie dieťa do školského zariadenia, a v každom nepárnom týždni v roku v stredu od 15:00 hod. do 18:30 hod. Počas sviatkov a prázdnin súd upravil osobitnú úpravu styku nasledovne: Počas letných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletou Y. v každom roku od 16.07. od 09:00 hod. do 31.07. do 19:00 hod. a od 16.08. od 09:00 hod. do 31.08. do 19:00 hod., počas vianočných sviatkov je otec oprávnený stýkať sa s maloletou Y. v každom nepárnom roku od 23.12. od 09:00 hod. do 25.12. do 18:00 hod., v každom párnom roku od 25.12. od 18:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod. a od 30.12. od 09:00 hod. do 01.01. do 18:00 hod. nasledujúceho roka, v každý páry rok od 02.01. od 09:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod., počas jarných prázdnin je otec oprávnený stýkať sa s maloletou Y. v každom nepárnom roku od soboty od 09:00 hod. do nasledujúcej soboty do 18:00 hod., počas veľkonočných sviatkov je otec oprávnený stýkať sa s maloletou Y. v každom párnom roku od soboty od 09:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18:00 hod. a v každom nepárnom roku od Zeleného štvrtka od 09:00 hod. do Veľkonočnej nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si dieťa vyzdvihne v školské dni v priestoroch školského zariadenia a v pondelok ráno odovzdá do školského zariadenia a v stredu matke, v ostatné dni sviatkov a prázdnin si otec dieťa vyzdvihne a odovzdá matke v mieste bydliska matky, pokiaľ sa rodičia nedohodnú inak. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie otec dieťaťa a Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 27CoP/43/2019-197 zo dňa 24.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zamietnutí návrhu otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností a jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti potvrdil. Tiež potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v časti o úprave styku otca s mal. Y. počas bežného školského roka s výnimkou času prevzatia dieťaťa, ktorý čas zmenil a posunul v piatok a v stredu od 15:45 hod. a v ostatnej časti osobitnej úpravy styku počas sviatkov a prázdnin a upravených podmienok realizácie styku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2019 a dňa 16.03.2020 otec podal nový návrh na zmenu a rozšírenie úpravy jeho styku s maloletou. Maloletá Y. má v súčasnosti 10 rokov, je žiačkou 4. ročníka ZŠ v Nemšovej, býva s matkou v Nemšovej, niekedy

sa spolu s matkou zdržiava u priateľa matky v Trenčianskej Teplej. Maloletá sa s otcom pravidelne stretáva. Víkendový styk sa pravidelne realizuje od piatku v párnom týždni od 16.00 hod. v domácnosti otca vo Veľkej Hradnej do pondelka rána, kedy otec maloletú dovedie do školy, a v párnom týždni v pondelok od 16.00 hod. do 18.00 hod., kedy zvyknú tráviť čas aj v Trenčíne na Juhu, kde má otec byt, pretože nestíhajú ísť do bydliska otca vo Veľkej Hradnej alebo vymýšľajú nejaké aktivity a po styku si maloletá doma robí domáce úlohy. Otec maloletej býva v spoločnej domácnosti s jeho terajšou priateľkou a ich dvoma maloletými deťmi, s 3-ročnou dcérou K., ktorá je ZŤP, a 8-mesačnou dcérou S.. Bývajú v rodinnom dome jeho priateľky nachádzajúcom sa vo Veľkej Hradnej, ktorá je vzdialená od Nemšovej cca 40 km. Otec maloletej vlastní 3-izbový byt v Trenčíne, ktorý využíva ako kanceláriu a tam tiež niekedy trávia čas s maloletou v rámci poobedného pondelkového styku. Na pojednávaní dňa 07.12.2018 v predchádzajúcom konaní pod sp. zn. 34P/88/2018 otec uviedol, že cesta z jeho bydliska do školy maloletej trvá cca 45 min. Zo šetrenia kolízneho opatrovníka vyplynulo, že domácnosť otca je vedená v poriadku, žiadne nedostatky zistené neboli. Otec má vytvorené vhodné podmienky pre realizáciu styku s maloletou v jeho domácnosti. V domácnosti matky neboli zistené žiadne nedostatky, bola vedená v primeranej čistote a poriadku. Matka má vytvorené vhodné podmienky pre zdravý rast a vývoj maloletej. Bol vykonaný aj neformálny pohovor s maloletou, vedený primerane jej veku a rozumovým schopnostiam. Maloletá nesúhlasila so sprístupnením jej vyjadrenia iným osobám okrem súdu. Súd sa oboznámil s vyjadrením maloletej, ale s poukazom na záujem maloletej rešpektoval jej želanie a jej vyjadrenie na pojednávaní neoboznamoval. Z pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 34P/88/2018 vyplynulo, že v predchádzajúcom konaní boli vykonané konzultácie rodičov a maloletej na Referáte poradensko-psychologických služieb. Zo správy z poradenskopsychologického procesu zo dňa 23.05.2019 vyplynulo, že maloletá Y. sa v prítomnosti psychológa vyjadrila, že súčasný stav jej vyhovuje, no jeden deň navyše s tatom by zvládla. Nepáčilo sa jej skoré vstávanie cez víkend. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa § 25 ods. 1 a 2, § 26 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Dospel k záveru, že v danej veci bol styk otca s maloletou upravený pomerne nedávno, a to rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu s právoplatnosťou dňom 30.10.2019. Už po 4 a pol mesiaci podal otec nový návrh na rozšírenie styku, ktorým žiadal rozšíriť jeho víkendový styk s maloletou v párnom týždni od piatku až do najbližšej stredy do 08.00 hod. napriek tomu, že predchádzajúcou úpravou sa práve kvôli školským povinnostiam dieťaťa posúval víkendový styk tak, aby končil v pondelok ráno a nie až v utorok ráno ako tomu bolo predtým, aby sa eliminovala záťaž dieťaťa, pretože dochádzanie dieťaťa ráno do školy z miesta bydliska otca, čo je cca 40 km a 45 min. cesty autom, je pre dieťa zaťažujúce, pretože to predstavuje príliš včasné vstávanie, časté a dlhé cestovanie (40 km ráno a 40 km poobede) a pod. Preto v záujme dieťaťa bolo rozhodnuté o zmene úpravy styku a dôvody rozhodnutia súdu o zmene úpravy styku boli uvedené a podrobne zdôvodnené ako v rozhodnutí súdu prvej inštancie, tak aj v rozhodnutí odvolacieho súdu. Napriek tomu si otec, v úplnom rozpore s dôvodmi predchádzajúcej zmeny, podal nový návrh, ktorým žiadal o rozšírenie styku dokonca až do stredy, čím by maloleté dieťa muselo byť vystavované ešte väčšej záťaži ako pred predchádzajúcou zmenou, a ktoré záťaže boli dôvodom vyššie uvedenej zmeny, ktorým sa posúvalo ukončenie styku z utorka na pondelok ráno. Už v predchádzajúcom rozhodnutí bolo aj odvolacím súdom otcovi vytknuté presadzovanie vlastných predstáv v podobe dosiahnutia rovnocennej participácie na starostlivosti o dieťa pred prioritou záujmu dieťaťa, kedy záujem dieťaťa presadzovaním vlastných predstáv o striedavej osobnej starostlivosti, či o rozšírenom styku prakticky na úrovni striedavej osobnej starostlivosti, neuprednostnil. A v takomto konaní presadzovania vlastných predstáv otec pokračuje aj svojim terajším novým návrhom. Na otázku súdu, či sa otec vôbec pýtal dcéry, či by ona chcela dochádzať od neho z Veľkej Hradnej do školy v Nemšovej (t. j. 40 km ráno a 40 km poobede) aj každý druhý pondelok, utorok a stredy, otec uviedol, že nie, na to konkrétne sa jej nepýtal. Preto sa súdu javí ako veľmi málo citlivé zo strany otca voči maloletej, že takýto silný zásah do života maloletej chce on urobiť bez toho, aby sa na to maloletej čo len opýtal, a to navyše v tak krátkom čase od poslednej úpravy, kde sa tieto otázky posudzovali. Zmena úpravy styku by bola dôvodná, len ak by to bolo v záujme dieťaťa, ak by si to maloletá želala, alebo ak by boli lepšie zabezpečené potreby maloletej. V danej veci však nebolo preukázané, že navrhované rozšírenie styku v zmysle návrhu otca by bolo v záujme maloletého dieťa, alebo že by si ho maloletá želala. Skôr naopak, otcom navrhované rozšírenie styku by podľa názoru súdu bolo v neprospech dieťaťa z vyššie uvedených dôvodov. V danej veci súd nepripustil ani doplnenie dokazovania v zmysle návrhu otca o vykonanie konzultácii na RPPS, pretože maloletá bola vypočutá kolíznym opatrovníkom a svoj názor vyjadrila. Maloleté dieťa si želalo, aby jeho vyjadrený názor nebol sprístupnený iným osobám okrem súdu, čo súd rešpektoval. S poukazom na želanie dieťaťa je teda zrejmé, že maloletá toto konanie veľmi citlivo vníma, je to pre ňu asi psychicky zaťažujúce, je pravdepodobne vystavovaná vnútornému tlaku a nie je preto v jej záujme predlžovanie

tohto konania a jej opätovné vypočúvanie, keďže sa už k veci vyjadrila. Okrem toho sa v danej veci nejedná o psychologicky náročné dokazovanie, ktoré by vyžadovalo odborné psychologické konzultácie, ale o zisťovanie, či by maloletá chcela pri rozšírenom styku dochádzať do školy od otca danú vzdialenosť tri pracovné dni v týždni v každom druhom týždni v mesiaci, resp. či by jej také dochádzanie nevadilo. Tiež súd poukazuje na to, že predchádzajúce konanie o úprave styku vedené pod sp. zn. 34P/88/2018 sa konalo pomerne nedávno a tam sa maloletá zúčastňovala konzultácii na RPPS a súd sa nedomnieva, že je v záujme maloletého dieťaťa sa takto často a opakovane zúčastňovať konzultácii len preto, že otec dieťaťa si často a v krátkych intervaloch podáva nové návrhy, keďže sa nechce zmieriť s rozhodnutím súdu a chce presadzovať svoje predstavy. Tiež nemožno opomenúť, ako na to poukázala aj matka dieťaťa, že maloletá onedlho nastúpi na druhý stupeň základnej školy, pričom je všeobecne známe, že žiaci druhého stupňa už nenavštevujú školský klub a vyučovanie končí v obedných hodinách a keďže bydlisko otca dieťaťa je vzdialené 40 km od miesta školy dieťaťa, je zrejme, že maloletá by bola pri otcovom navrhovanom rozšírení styku až do stredy rána, v pondelky a utorok poobede odkázaná po vyučovaní na odvoz do miesta bydliska otca. Otec dieťaťa síce uviedol, že on pracuje v Trenčíne a nemá problém ju ísť vyzdvihnúť zo školy hneď po vyučovaní a zaviezť ju buď do Trenčína (kde má v byte kanceláriu), alebo do miesta jeho bydliska vo Veľkej Hradnej, potom je ale otázne, prečo sa musel v predchádzajúcom konaní v rámci odvolacieho konania posúvať čas začiatku realizovania jeho styku s maloletou z 15.00 hod. na začiatok o 15.45 hod., keď odvolací súd túto nevýznamnú zmenu urobil práve reflektovaním tvrdenia otca v jeho odvolaní o konci jeho pracovnej doby. Tiež v tomto konaní otec navrhoval posunúť čas začiatku realizovania styku (ktorý bol predtým od 15:45 hod.) najprv od 18.00 hod., potom na pojednávaní od 16.00 hod., čo otec odôvodňoval tým, že súčasná 15.00 hodina je pre neho nevyhovujúca a uvedené nestíha vzhľadom na presun z práce pre maloleté dieťa. Vo vyššie uvedenom kontexte sa potom vyjadrenia otca javia ako účelové, nekoncepčné a zavádzajúce. S poukazom na vyššie uvedené a s odvolaním sa aj na odôvodnenie predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 34P/88/2018-87 zo dňa 05.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoP/43/2019-197 zo dňa 24.09.2019, na ktorých dôvodoch súd zotráva, a keďže nebola preukázaná zmena pomerov odôvodňujúca rozšírenie úpravy bežného styku otca s maloletou počas školského roka o ďalšie dni, súd návrh otca na také rozšírenie styku zamietol ako nedôvodné, pričom v zmysle návrhu otca pozmenil len čas začiatku realizácie bežného styku od 16.00 hod. (namiesto pôvodnej úpravy od 15:45 hod.) a pozmenil úpravu poobedného mimovíkendového styku namiesto predtým upravenej stredy poobede v nepárnom týždni na pondelok poobede v párnom týždni s posunom časov v zmysle vyjadrenia otca od 16.00 hod. do 18.00 hod. tak, aby sa zosúladiť právny stav so stavom skutkovým, keďže poobedný mimovíkendový styk si rodičia na podnet otca ich dohodou zmenili zo stredy na pondelok a realizuje sa tak, ako súd teraz upravil. Súd vyhovel návrhu otca v časti navrhovanej zmeny osobitnej úpravy styku otca s maloletou počas veľkonočných sviatkov, s ktorou zmenou súhlasila i matka dieťaťa. Súčasne súd zmenil aj úpravu spôsobu a miesta realizácie odovzdania dieťaťa pri úprave styku tak, aby sa zosúladiť právny stav so stavom skutkovým, keďže sa rodičia dohodli, že otec si dieťa nevyzdvihuje v priestoroch školského zariadenia (ako bolo predtým upravené), ale v mieste bydliska matky a dieťaťa. V ostatnej časti zostala osobitná úprava styku nezmenená.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej Y., uplatniac odvolacie dôvody podľa § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP (explicitne vyjadrené), ale podľa obsahu odvolania aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie nielenže nemohol vziať do úvahy aktuálny stav, keďže matka vypovedala krivo, ale tiež nevzal do úvahy fakt, že dcéra má už 10 rokov a od septembra 2021 nastúpi na druhý stupeň základnej školy, čo svedčí o jej vyspelejšej duševnej ako aj telesnej oblasti, ale, čo je horšie, prakticky úplne negoval potreby dieťaťa mať aj otca začleneného v procese vzdelávania a výchovy dieťaťa počas školského týždňa napriek tomu, že boli a sú vytvorené vhodné podmienky. Súd sa taktiež dostáva do roviny hypotéz a špekulácií a automaticky usudzuje, že rozšírenie styku by malo negatívny vplyv na dieťa, hoci doposiaľ si otec vždy plnil vzorne svoje povinnosti v maximálnom záujme maloletej. Súd zároveň vôbec nezohľadnil, ba ani sa len nezaoberal dôležitými zmenami týkajúcimi sa narodenia nevlastnej sestry maloletej Y. a neodkladnú potrebu budovania a utužovania si súrodeneckých vzťahov a väzieb s jej 3-ročnou a 9-mesačnou sestrou. Súd nezohľadnil aktuálny stav, akým maloletá prichádza do školského zariadenia, keď je s matkou. Podľa maloletej táto trávi spolu s matkou už viac času u priateľa matky v Trenčianskej Teplej ako v mieste bydliska v Nemšovej. Nevie, kde bude v danú noc spať. S tým je spojené prenášanie veľkého množstva kníh, keďže jeden deň robí úlohy s babkou v Nemšovej, no iný deň ich robí v Trenčianskej Teplej. Každé ráno v školskom týždni, keď je v Trenčianskej Teplej, ju privezú k babke, kde ma trvalé bydlisko, tam sa naraňkuje, prezlečie, pohrá so psom a potom ide do školy.

Tam, kde sa súd snažil uľahčiť život dcéry úpravou styku rozhodnutím zo dňa 30.10.2019, tam jej matka skomplikovala denný režim, vyvolala neistotu, nútila ju k skorému vstávaniu a pridala jej knihy, aby ich presúvala z jedného miesta na druhé. Nehovoriac o tom, že dcéra má vybudovaný vzťah so svojím psom a matka jej nedovolí, aby si ho brala k svojmu priateľovi, kde prespáva, z čoho je dcéra smutná a chce radšej byť u babky v mieste bydliska. Je paradox, že aktuálne musí maloletá vstávať približne tak skoro (ak nie skoršie), ako keď ide od otca z Veľkej Hradnej priamo do školy. Matka hneď po rozhodnutí súdom zo dňa 30.10.2019 zrušila všetky krúžky, ktoré dcéra navštevovala. Zrovna krúžky boli jedným z dôvodov na zníženie styku dcéry s otcom, aj keď ich vždy bezproblémovo spolu pokryli. Následne na podnet otca ju prihlásili na stolný tenis, ktorý mala v rámci školy. Súd nezohľadnil aktuálny stav, tvrdiac, že dochádzanie od otca by bolo komplikované a zaťažujúce pre maloletú, no nevzal do úvahy aktuálny chaotický proces, akým je maloletá privázaná do školy z Trenčianskej Teplej. Súd nezohľadnil najlepší záujem dieťaťa, keďže od otca dochádza už 5 rokov a má zaužívanú rutinu. Naopak matka zmenila maloletej opäť život, oddialila ju od svojho milovaného psa, a to je hlavný dôvod, prečo dcéru ráno vozí k babke do Nemšovej, aby sa mohla pohrať so psom. Vzdialenosť medzi bydliskom otca a školou maloletej je zhruba 40 km, avšak cesta trvá 30 minút. Podľa otca je to príjemne strávený čas pre dcéru, keďže sa rozprávajú, spievajú, hrajú hry, a určite je lepšie strávený, ako by mala pozeráť na TV alebo tablet. Dokonca viackrát využila čas počas cestovania na opakovanie básničky, keď si nebola istá, či ju nezabudla. Samozrejme jej názor bude skreslený, ak matka jej bude tvrdiť, že cestovanie pre dcéru je problém. Dcéra už 5 rokov dochádza každý druhý pondelok od neho z Veľkej Hradnej do školy a nikdy mu nenaznačila, že by jej to vadilo, či prekážalo. Otec sa zhruba prvé 4 roky dcéry pýtal každú nedeľu, či chce ísť do školy ráno z bytu v Trenčíne, kde má pekne zariadenú izbu, alebo z Veľkej Hradnej. Vždy chcela ísť z Veľkej Hradnej, aby mohla viac času tráviť s rodinou a kamarátmi, ktorých vo Veľkej Hradnej má. Otec sa špecificky nepýtal na cestovanie, keďže to nikdy nebol problém a naopak príjemne strávený čas. Dcéra má vždy na výber ísť do školy z Trenčína, ak to bude preferovať. Prihliadajúc na vek dcéry 10 rokov je zarážajúce, že čas 30 minút ráno + 30 minút poobede autom by mal byť logickým dôvodom na obmedzovanie, nerozšírenie styku dcéry s otcom, hlavne keď sa zamyslíme nad aktuálnym komplikovaným procesom, akým dcéra dochádza do školy od priateľa matky, keď dcéra vlastne ani nevie, odkiaľ bude dochádzať. Akákoľvek výpoveď dcéry pred cudzím človekom je pre ňu samú náročná, nehovoriac o tom, ak ide o jej rodičov. Otec preto nerozumie, že vôbec bol vykonaný jej neodborný výsluch kolíznym opatrovníkom, keď ho rodičia ani nepožadovali. Súd postavil maloletú do pozície rozhodcu medzi svojimi rodičmi, čo vyvolalo u nej vnútorný nepokoj a stres. Výsluch dcéry nielenže nebol realizovaný na neutrálnej pôde, ale priamo v jej bydlisku a matka bola vo vedľajšej miestnosti. Otec tiež poukázal na 5 ročné negatívne ovplyvňovanie dcéry zo strany matky a záznamy na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, ktoré jasne indikujú, akým ovplyvňovaním si dcéra prechádza. Preto je zarážajúce, že výsluch vykonával kolízny opatrovník, ktorý nemá kapacitu a odbornosť zistiť a pochopiť, čím si dcéra prechádza a či náhodou nebola tlačaná alebo ovplyvňovaná za účelom dosiahnutia skreslenej výpovede. Otec môže na základe rozhovoru s dcérou s istotou povedať, že bola ovplyvnená a má dôvod veriť, že dcéra bola pod tlakom z obavy nátlaku či poškodenia lojality zo strany matky a jej okolia. Podľa otca nebolo dcére umožnené uplatniť si právo vyjadriť sa samostatne a povedať svoj názor slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Dcéra mohla byť pod hocikákm vplyvom či nátlakom, a preto otec považuje výsluch kolíznym opatrovníkom za nepostačujúci, neodborný a žiadal o vypočutie dcéry psychológom na referáte poradensko-psychologických služieb, ktorý je vyškolený v procese vypočutia tými najcitlivejšími metódami vo forme hry a spôsobmi pre maloleté dieťa. Tento výsluch nemá indikovať len to, či dieťa súhlasí s dochádzaním 30 minút do a 30 minút zo školy, ale hlavne či nebola maloletá ovplyvňovaná a nútená vypovedať tak, aby to bolo v rozpore s jej slobodným názorom. Súd v súvislosti s nástupom maloletej na druhý stupeň základnej školy vyslovil pochybnosť, či bude otec schopný zabezpečiť vyzdvihnutie dcéry zo školy, keď vyučovanie končí v obedných hodinách. Súd sa pohybuje v rovine špekulácií a hypotéz a nemal by mať dôvod na takéto postoje, keďže otec si 5 rokov vzorne plní nariadenia súdom. Otec sa o dcéru vzorne staral počas toho, ako mu umieral otec. Taktiež počas doby, keď mal roztrhnuté lýtko a chodil o barlách, či pri narodení jeho dcér. Čo sa týka prípravy do školy, dcéra chodí od otca do školy už 5 rokov a vždy je vzorne pripravená. Otec ju vedie spôsobom, aby vedela, že škola je priorita, a ona je dosť rozumná na to, aby to chápala. Súd ignoroval fakt, že maloletá Y. má dve nevlastné sestry a je u otca 5 dní do mesiaca. Tento čas je nedostatočný na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s otcom a súrodencami, ako aj s okolím a kamarátmi. Naopak, tento limitujúci čas má za následok oddaľovanie dcéry od otca, čomu napomáha neustále negatívne ovplyvňovanie dcéry zo strany matky. Dcéra je „zvláštna“ v piatok, keď ju otec vyberie od matky v súvislosti s tým, ako ju psychicky pripraví na styk s otcom, no je šťastná, čím viac času trávi u otca vo Veľkej Hradnej. Na základe uvedeného otec navrhol zmenu napadnutého

rozsudku tak, že sa styk otca s maloletou Y. počas školského roka upravuje tak, že je oprávnený sa s ňou stykať počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku od 16:00 hod, do najbližšej stredy nasledujúceho týždňa do 8:00 hod., kedy otec privedie dieťa do školského zariadenia. Pre prípad, že by sa odvolací súd s vhodnosťou rozšírenia do stredy nestotožnil a našiel adekvátne dôvody, aby sa podporil najlepší záujem dcéry, otec navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zmenený tak, že otec je oprávnený stykať sa s dcérou počas bežného školského roka v každom párnom týždni v roku od piatku od 16:00 hod, do najbližšieho utorka nasledujúceho týždňa do 8:00 hod., kedy otec privedie dieťa do školského zariadenia.

3. Matka k dovolaniu otca uviedla, že už odvolací súd v rozhodnutí 27CoP/43/2019 (predošlé konanie o úprave styku) uviedol, že otec sa neriadi nám samotným uvádzanými princípmi (priorita záujmu dieťaťa), ale „Pod taktovkou svojich vlastných predstáv v podobe dosiahnutia rovnocennej participácie na starostlivosti o dieťa, napriek tomu, že to obsiahlo v odvolaní i pred súdom prvej inštancie verbalizoval, v kolízií s nimi záujem dieťaťa neuprednostnil a v jeho svetle ani svoje predstavy o výkone striedavej osobnej starostlivosti, či požadovanom rozšírenom styku (prakticky na úrovni SOS) neposudzoval.“. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že otec i naďalej pokračuje v presadzovaní si vlastných predstáv. S týmto názorom súdu sa nedá nesúhlasiť, pričom je zrejmé, že otec idúc si za vlastnými predstavami odmieta akceptovať akékoľvek iné názory, a to i názory samotného dieťaťa. Otec sám sa snažil zavádzať súd. V roku 2018 mu predchádzajúci právny zástupca matky nesľúbil rozšírenie styku do utorka, keďže na pojednávaní sa riešilo práve presunutie styku z intervalu sobota - utorok na piatok - pondelok z dôvodu, že maloletá začala navštevovať školu. Veľká časť jeho argumentácie bola založená na tom, že maloletá dochádza denne z Trenčianskej Teplej do Nemšovej, čo je podľa neho 20 km. Z tejto jeho výpovede sú dve podstatné veci nesprávne - neodchádza odtiaľ denne a vzdialenosť je cca 7 km. Otec zavádza aj keď tvrdí, že rozsudkom právoplatným dňa 30.10.2019 mu bol znížený styk s dcérou počas školského týždňa. Uvedené nie je pravdou a styk bol naopak rozšírený, pričom mu bolo umožnené stretávať sa s dcérou aj počas pondelka po víkende, ktorý trávil s matkou. Otec maloletej vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti a okolnosti, ku ktorým by sa riadne a plnohodnotne nevyjadril už súd prvej inštancie. Pokiaľ otec uvádza, že maloletá u neho trávi 5 dní v mesiaci, čo považuje za nedostatočné, tak ide o styk počas bežného pracovného mesiaca, kedy on chodí do práce a maloletá do školy, pričom on sám má možnosť byť s dcérou ešte ďalšie hodiny v mesiaci. Jeho stretávanie sa s dcérou počas sviatkov a prázdnin je rozdelené rovnomerne s matkou. Otec ďalej tvrdí, že krúžky, ktoré mali byť jedným z dôvodov pre zníženie jeho styku s dcérou, matka hneď po súdnom rozhodnutí zo dňa 30.10.2019 zrušila. Uvedené nie je pravdou. V roku 2019 bol styk otca s dcérou oproti predchádzajúcej úprave rozšírený. Nedôvodné je napádanie práce kolízneho opatrovníka, ktorú otec považuje za neodbornú. Otcovi zrejme uniká, že rozhovor dcéry s kolíznym opatrovníkom slúžil na vyjadrenie jeho názoru vo veci, pričom súd tento názor dieťaťa zisťuje vždy. Matka dieťaťa sama vidí, že maloletá je vystavovaná vnútornému tlaku a viackrát pred mamou vyslovila obavu, že sa bojí povedať otcovi, čo si myslí, aby na ňu nebol nahnevaný alebo smutný. Jej rozpoltenosť je viditeľná i pri písaní úloh, kedy v snahe nezraniť ani jedného z rodičov vždy starostlivo vyberá slová, ktoré napíše do zošita. Ak by matka na dieťa nevhodne vplývala, ovplyvňovala ho proti otcovi, dcéra by sa správala inak, k otcovi by chodiť odmietala, a sama by deklarovala svoj nezáujem o otca či jeho novú rodinu. To sa však nedeje a matka od rozchodu s otcom ani tieto ambície nemá. Je aj v jej záujme, aby vzťah otca a dcéry zostal zachovaný. Podľa matky súd prvej inštancie rozhodol správne a otcom navrhovaná úprava styku nebude ani v najlepšom záujme dieťaťa, nebudú ňou komplexnejšie zabezpečené potreby dieťaťa a zrejme ani samotné dieťa o zmenu úpravy stretávania nemá záujem. Matka navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Otec maloletej v replike k vyjadreniu matky uviedol, že napadnutý rozsudok je potrebné považovať za arbitrárny a nespravodlivý. Rozsudok neobsahuje akékoľvek relevantné odôvodnenie z hľadiska vývoja budúcich vzťahov dcéry s otcom a s jej sestrami, ako aj s okolím. Rozsudkom je opäť navodený stav, ktorý predovšetkým uprednostňuje osobné záujmy matky, nie dieťaťa a z dlhodobého hľadiska by nezvratne poškodil nielen vzťah otca s dcérou, ale najmä samotné dieťa. Z dôvodu zlých stravovacích návykov ako aj nedostatočného prístupu vo výchove zo strany matky sa dcére výrazne zhoršil zdravotný stav natoľko, že lekár ešte pred vypuknutím Covid-19 stanovil diagnózu obezity. Dcéra má aktuálne 10 rokov a hmotnosť nad 60 kg, pravidelne krivká, lebo ju bolia členky a trápi ju, keď nestíha behať s ostatnými deťmi. Toto má aj následok na jej psychiku tým, že spolužiaci ju zosmiešňujú, čo ona veľmi ťažko znáša. Ako dcéra tvrdí, väčšinu času trávi pred TV a s tabletom v ruke, keď hrá online hry. Otec však verí, že láskyplný prístup ako aj umožnenie častejšieho a dlhšieho aktívneho a športového trávenia

času s ním pri súčasnom spoločnom pláne s matkou môžu v tejto oblasti dcére len pomôcť. Otec ďalej poukázal na dochádzanie dcéry do školy z Trenčianskej Teplej a na krúžky, ktoré jej matka zrušila po predchádzajúcej úprave styku, hoc nimi argumentovala pred rozhodnutím súdu. Tiež poukázal na ovplyvňovanie dcéry zo strany matky, pričom poukázal na konkrétne vyjadrenia dcéry, prípadne situácie, ktoré to majú preukazovať. Otec s dcérou, až okrem posledného pojednávania, nikdy nerozoberal veci, čo sú medzi rodičmi, nikdy ju neinformoval o pojednávaniach, či rozsudkoch. Otec preto znovu žiadal o vypočutie dcéry primeraným spôsobom psychológom z odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, alebo priamo súdom. Za 5 rokov sa styk dcéry s otcom rozšíril v pracovnom týždni o jedinu hodinu, čo je stále pre dcéru obmedzujúcich 5 dní do mesiaca. Súd nielenže nevyhovel žiadosti otca o rozšírenie styku, ale hlavne neuznal potrebu maloletej, aby sa rozširoval a hlavne upevňoval jej styk s otcom a jeho okolím. Súd rozhodol aj na základe nepravdivých skutočností a ignoroval pozitívny vplyv otca a jeho okolia na zásadný kvalitatívny a citový rast a vzdelávanie maloletej. Naopak súd hľadal iba zámienky, ako zamedziť rozširovaniu styku dcéry s otcom. Treba si uvedomiť, že dôvody, ktoré bral do úvahy odvolací súd v rozhodnutí 27CoP/43/2019, sú nereálne a zväčša pominuli. Dcéra má už 10 rokov a v septembri pri nástupe do 5. triedy bude mať 10 rokov a 9 mesiacov a práve prechod na 2. školský stupeň je príležitosť otvoriť dvere plnohodnotnému vzťahu nielen s jedným, ale s oboma rodičmi. Napadnutý rozsudok sa nezakladá na reálnych a jednoznačne pravdivých dôvodoch, a preto sa nedá hodnotiť inak ako protiústavný a arbitráry, a teda zakladajúci dôvod pre jeho zmenu spôsobom, ako je uvedené v odvolaní otca.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca a ani k vyjadreniam rodičov v odvolacom konaní nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil stretávanie otca s dieťaťom počas bežného školského roka iba v tom rozsahu, že pozmenil len čas začiatku realizácie bežného styku od 16.00 hod. (namiesto pôvodnej úpravy od 15:45 hod.) a pozmenil úpravu poobedného mimovíkendového styku namiesto predtým upravenej stredy poobede v nepárnom týždni na pondelok poobede v párnom týždni s posunom časov v zmysle vyjadrenia otca od 16.00 hod. do 18.00 hod. tak, aby sa zosúladiť právny stav so stavom skutkovým, keďže poobedný mimovíkendový styk si rodičia na podnet otca ich dohodou zmenili zo stredy na pondelok. Súd vyhovel návrhu otca v časti navrhovanej zmeny osobitnej úpravy styku otca s maloletou počas veľkonočných sviatkov, s ktorou zmenou súhlasila i matka dieťaťa. Súčasne súd zmenil aj úpravu spôsobu a miesta realizácie odovzdania dieťaťa pri úprave styku tak, aby sa zosúladiť právny stav so stavom skutkovým, keďže sa rodičia dohodli, že otec si dieťa nevyzdvihuje v priestoroch školského zariadenia (ako bolo predtým upravené), ale v mieste bydliska matky a dieťaťa. V ostatnej časti zostala osobitná úprava styku nezmenená. Napadnutým rozsudkom tiež súd prvej inštancie zamietol návrh otca na rozšírenie jeho styku s dcérou počas školského roka o ďalšie dni, keď dospel k záveru, že pre takéto rozšírenie nebola preukázaná zmena pomerov a zároveň by takéto rozšírenie styku ani nebolo v záujme maloletej a bolo by pre ňu zaťažujúce najmä vzhľadom na časté a dlhšie cestovanie.

8. Otec vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tiež namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Podľa otca súd nevzal do úvahy fakt, že dcéra má už 10 rokov a od septembra 2021 nastúpi na druhý stupeň základnej školy, úplne negoval potreby dieťaťa mať aj otca začleneného v procese vzdelávania a výchovy dieťaťa počas školského týždňa, nezohľadnil aktuálny stav, tvrdiac, že dochádzanie od otca by bolo komplikované a zaťažujúce pre maloletú, no nevzal do úvahy aktuálny chaotický proces, akým je maloletá privázaná do školy z Trenčianskej Teplej. Súd nezohľadnil najlepší záujem dieťaťa, keďže od otca dochádza už 5 rokov a má zaužívanú rutinu. Podľa otca je určený styk s dcérou nedostatočný aj z hľadiska rozvíjania vzťahov medzi ňou a jej nevlastnými sestrami, dvomi dcérami otca z jeho terajšieho vzťahu. Otec tiež namietal, že výpoveď dcéry pred cudzím človekom (kolíznym opatrovníkom) je pre ňu náročná, nehovoriac o tom, ak ide o jej rodičov. Nerozumie, že vôbec bol vykonaný neodborný výsluch dcéry kolíznym opatrovníkom, keď to rodičia ani nepožadovali. Súd postavil dcéru do pozície rozhodcu medzi svojimi rodičmi, čo

vyvolalo u nej vnútorný nepokoj a stres. Otec poukázal na negatívne ovplyvňovanie dcéry zo strany matky a podľa neho jej nebolo umožnené uplatniť si právo vyjadriť sa samostatne a povedať svoj názor slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa jej týkajú. Dcéra mohla byť pod hocijakým vplyvom či nátlakom, a preto otec považuje výsluch kolíznym opatrovníkom za nepostačujúci, neodborný a žiadal o vypočutie dcéry psychologom z referátu poradensko-psychologických služieb.

9. Odvolanie otca smerovalo podľa svojho obsahu voči výroku, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na úpravu styku počas bežného školského roka, keď otcovi bol umožnený styk v každom párnom týždni od piatku 16.00 hod. do najbližšieho pondelka nasledujúceho týždňa do 08.00 hod, avšak otec ho požadoval až do stredy 08.00 hod. Keďže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania. Rovnako tak odvolací súd nie je viazaný ani odvolacími dôvodmi. Odvolací súd preto preskúmal napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a z hľadiska všetkých, do úvahy prichádzajúcich odvolacích dôvodov, a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny, súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav vecí, vec správne právne posúdil a odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé.

10. Otec v prvom rade namietal nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré považoval za arbitrárne. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Rozhodnutie súdu, z odôvodnenia ktorého nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnuté konkrétnym spôsobom, porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky z hľadiska vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami konkrétneho účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať požiadavky v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné, právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

11. Vo vzťahu k námietkam otca vzťahujúcim sa k ním uplatneným odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že prakticky celá ich ťažisková časť bola produkovaná ocom už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a bola tak predmetom jeho posudzovania a už súd prvej inštancie sa s nimi dostatočným a presvedčivým spôsobom vysporiadal. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza:

12. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

13. Rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností, ktorým je aj rozhodnutie o úprave styku dieťaťa s rodičom, ktorému dieťa nebolo zverené do výchovy, musí vždy vychádzať z právneho stavu v okamihu jeho vyhlásenia. Rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností nie je rozhodnutím, ktoré zanikne splnením jednorazovej povinnosti, a preto Zákon o rodine umožňuje, aby bolo toto rozhodnutie zmeniteľné do budúcnosti, ak sa podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých súd vychádzal pri vyhlásení rozsudku predchádzajúceho rozsudku upravujúceho výkon rodičovských práv a povinností. Pokiaľ ide o výchovu maloletých detí, hmotnoprávnym základom pre zmenu je ustanovenie § 26 Zákona o rodine. Zmena pomerov od času vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku do vyhlásenia aktuálneho rozsudku nemôže byť akákoľvek. Musí ísť o podstatnú zmenu oproti času, keď súd rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Na to, aby súd mohol viesť dokazovanie o novom návrhu, si musí ako prvý krok najprv ustáliť, či došlo k zmene pomerov a následne, či došlo k takej zmene pomerov, ktorú možno chápať ako podstatnú oproti pôvodným okolnostiam. Zo skutočnosti, že zmena pomerov je hmotnoprávnym základom pre nové rozhodovanie, vyplýva, že súd je vždy povinný zistiť a ustáliť v takýchto rozhodnutiach všetky okolnosti, za ktorých k výroku rozsudku dospel. Závažnosť

zmeny pomerov sa vyžaduje preto, lebo jedným z významných faktorov prispievajúcim k riadnej výchove dieťaťa je stabilita jeho pomerov vrátane stability výchovného prostredia. Súd by nemal túto požiadavku absolutizovať, ale vždy vziať do úvahy všetky faktory, najmä tiež názor dieťaťa, ktoré je ho už schopné vyjadriť s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť.

14. Ako správne poukázal súd prvej inštancie, styk otca s maloletou bol upravený pomerne nedávno, a to rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, ktoré nadobudli právoplatnosť dňom 30.10.2019. Otec podal nový návrh už po necelých 5 mesiacoch a žiadal rozšíriť jeho víkendový styk s maloletou v párnom týždni od piatku až do najbližšej stredy do 08.00 hod. napriek tomu, že predchádzajúcou úpravou sa práve kvôli školským povinnostiam dieťaťa posúval víkendový styk tak, aby končil v pondelok ráno a nie až v utorok ráno, ako tomu bolo predtým, aby sa eliminovala záťaž dieťaťa. Od tejto poslednej zmeny úpravy styku nedošlo k žiadnej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu úpravy styku otca s maloletou v bežnom školskom roku tak, ako navrhoval otec. Takouto nie je okolnosť, že maloletá už nenavštevuje dva záujmové krúžky. Maloletá je aj naďalej žiačkou základnej školy a rozhodne ani teraz nie je v jej záujme prekonávať v nepárnom týždni trikrát do školy a dvakrát zo školy vzdialenosť cca 40 km z miesta bydliska otca, čo je pre dieťa jej veku zaťažujúce, pretože to predstavuje príliš včasné vstávanie, časté a dlhé cestovanie. Otec vo vzťahu k veku dieťaťa uvedené cestovanie nepovažuje za taký faktor, ktorý by neumožňoval rozšírenie styku otca s dieťaťom, pričom dáva do pozornosti benefity takéhoto cestovania, ako sú napríklad opakovanie učiva, spievanie a hry, no na druhej strane namieta cestovanie maloletej do školy v prípade, že táto trávi čas s matkou u jej priateľa, takéto dochádzanie do školy považuje za chaotické a ako negatívum dáva za príklad aj skoršie vstávanie dieťaťa do školy. Vzdialenosť bydliska priateľa matky maloletej od miesta jej školy, ako aj časová náročnosť takéhoto dochádzania, ktoré ani nie je pravidelné a časté, sú pritom viac ako trojnásobne menšie, ako vzdialenosť bydliska otca od školy maloletej a trvanie cesty od otca maloletej do školy. Pokiaľ otec tvrdí, že by umožnil dcére dochádzať do školy aj z jeho bytu v Trenčíne, tak v takom prípade by maloletá Y. nemohla tráviť toľko času so svojimi nevlastnými sestrami, čím otec tiež odôvodňoval potrebu širšieho styku s ňou. Otec tak síce potrebu rozšírenia styku s dcérou zdôvodňuje predovšetkým záujmom maloletej, avšak jeho argumenty sú zjavne protichodné a tam, kde je určitá podobnosť so situáciou na strane matky, vyzdvihuje pozitíva na jeho strane, no na druhej strane tie isté pozitíva už nenachádza na strane matky, naopak uvádza negatíva, hoc, ak by sme určité situácie skutočne za negatíva považovali, tak na jeho strane sú výraznejšie, ako napr. skoršie vstávanie, vzdialenosť a časová náročnosť v súvislosti s dochádzaním školy.

15. Z uvedeného tak vyplýva, a v tomto sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že otec, hoc verbálne kladúci na prvé miesto záujem dieťaťa, presadzuje predovšetkým svoj záujem a vlastné predstavy, aby dosiahol rozšírený styk s maloletou, nehľadiac na to, že to pre ňu môže byť viac zaťažujúce, ako prospešné. Odvolací súd pritom nepopiera, že aj tak otec, ako aj matka, majú dobré predpoklady pre riadnu výchovu a starostlivosť o maloletú, avšak táto vo svojom veku, vystavená v ostatných rokoch negatívam v dôsledku rozpadu vzťahu jej rodičov, potrebuje predovšetkým stabilné prostredie a citlivý prístup zo strany oboch rodičov, ktorí budú rešpektovať jej skutočný záujem, jej názor, a nebudú ju v žiadnom smere ani ovplyvňovať, ale ani jej názor, ktorý nemusí byť v súlade s názorom jedného z rodičov, zazlievať, prípadne jej dávať najavo, že tento sa im nepáči, nehovoriac o tom, že by ju zaň mali akokoľvek trestať, prípadne prejavovať emócie spôsobom, hraničiacim s citovým vydieraním. Už v predchádzajúcom rozhodnutí bolo aj odvolacím súdom otcovi vytknuté presadzovanie vlastných predstáv v podobe dosiahnutia rovnocennej participácie na starostlivosti o dieťa pred prioritou záujmu dieťaťa, kedy záujem dieťaťa presadzovaním vlastných predstáv o striedavej osobnej starostlivosti, či o rozšírenom styku prakticky na úrovni takejto starostlivosti, neuprednostnil. A ako vyplýva z viacerých protichodných argumentov otca, tento v takomto konaní presadzovania vlastných predstáv pokračuje aj naďalej.

16. Otec ďalej argumentuje tým, že súd nevzal do úvahy fakt, že dcéra má už 10 rokov a od septembra 2021 nastúpi na druhý stupeň základnej školy, úplne negoval potreby dieťaťa mať aj otca začleneného v procese vzdelávania a výchovy dieťaťa počas školského týždňa a podľa otca je určený styk s dcérou nedostatočný aj z hľadiska rozvíjania vzťahov medzi ňou a jej nevlastnými sestrami. K týmto námietkam odvolací súd uvádza, že nároky na prípravu dieťaťa do školy s každým ďalším ročníkom stúpajú, vo svetle čoho sa dochádzanie do školy a zo školy 40 km k otcovi v prípade žiaka základnej školy javí ako ešte viac zaťažujúce. Správne súd prvej inštancie poukázal aj na to, že vyučovanie dieťaťa sa skončí v poludňajších hodinách a odvoz dieťaťa zo školy k otcovi je otáznym. Otec síce verbalizoval,

že tento zabezpečí, no opätovne ide o argument, ktorý je v rozpore s argumentmi, ktoré uvádzal, keď žiadal posunúť začiatok styku s maloletou na neskoršiu hodinu (z 15.00 na 15.45, neskôr na 18.00 a potom nakoniec len na 16.00), pretože nestíhal presun z práce pre maloletú. Súd prvej inštancie tak jednoznačne vzal do úvahy aj fakt, že maloletá bude od septembra 2021 navštevovať druhý stupeň základnej školy, hoc nie spôsobom, ktorý je súladný s predstavami otca, avšak zmyslom konania nie je rozhodnúť spôsobom a rozhodnutie odôvodniť podľa predstáv jedného rodiča, ale v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, čo podľa názoru odvolacieho súdu dodržané bolo. Súd prvej inštancie v žiadnom prípade nenegoval potreby dieťaťa mať aj otca začleneného v procese vzdelávania a výchovy dieťaťa počas školského týždňa, pretože jeho stretávanie sa s dcérou mu umožňuje podieľať sa na jej výchove, ako aj príprave do školy, pričom znovu je aj tento jeho argument v rozpore s jeho ďalšími tvrdeniami o tom, ako dcére zdôrazňuje význam školy, vzdelania a ako sa dcéra s ním pripravuje na vyučovanie. Otec má aj naďalej k dispozícii dostatok času tak počas školského roka, ako aj počas prázdnin a sviatkov, aby sa výrazným spôsobom podieľal na výchove a vzdelávaní dcéry a tiež na rozvíjaní jeho vzťahu s ňou spôsobom, aby sa mu táto nevzdávala. Rovnako to platí aj o rozvíjaní vzťahu maloletej Y. s jej nevlastnými sestrami. Od otca maloletej však závisí kvalita trávenia času dcéry s ním a s jeho ďalšími dcérami, pričom v prípade zaujímavého programu a venovaniu sa dcére môže byť otcom sledovaný účel stretávania sa s dcérou naplnený aj za súčasného rozsahu styku s maloletou. Okrem toho odvolací súd poukazuje na to, že podľa návrhu otca mal byť styk dcéry s ním širší o dva pracovné dni iba v nepárnom týždni počas školského roka, v dôsledku čoho by aj podľa výpočtov otca bola maloletá so svojimi sestrami fakticky iba o niekoľko málo hodín viac, než je tomu v súčasnosti, nakoľko jej sestry sú v tak nízkom veku, kedy je u nich daná potreba skoršieho spánku, prípadne aj poobedného spánku a zároveň u maloletej Y. zas potreba prípravy do školy. Ani z týchto dôvodov tak odvolacie námietky otca nie sú spôsobilými privediť pre otca priaznivejšie rozhodnutie.

17. Otec napokon namietal výpoveď dcéry pred kolíznym opatrovníkom, čo je pre ňu náročná vec, nehovoriac o tom, ak ide o jej rodičov, pričom nerozumie, že bol vôbec vykonaný, keď to rodičia nežiadali. Súd postavil dcéru do pozície rozhodcu medzi svojimi rodičmi, čo vyvolalo u nej vnútorný nepokoj a stres. Otec poukázal na negatívne ovplyvňovanie dcéry zo strany matky a podľa neho jej nebolo umožnené uplatniť si právo vyjadriť sa samostatne a povedať svoj názor slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa jej týkajú. Dcéra mohla byť pod hocikáým vplyvom či nátlakom, a preto otec považuje výsluch kolíznym opatrovníkom za nepostačujúci, neodborný a žiadal o vypočutie dcéry psychológom z referátu poradensko-psychologických služieb. V zmysle Zákona o rodine je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, a pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iných zohľadňuje aj názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, pričom maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Predmetom konania je úprava styku otca s maloletou dcérou vo veku 10 rokov. Ide tak o dieťa, ktoré je schopné sformulovať a vyjadriť svoj názor a tento bol v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine zisťovaný súdom prostredníctvom kolízneho opatrovníka, pričom maloletej bolo umožnené vyjadriť sa k veci, ktorá sa jej týka, a preto námietka otca, že rodičia vypočutie dieťaťa nežiadali, nie je namieste. V konaní bolo zistené, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu maloletej a ani u jedného z nich neboli zistené také nedostatky v starostlivosti o maloletú (a to ani v súvislosti s otcom namietanými zlými stravovacími návykmi dcéry u matky), ktoré by ich z tejto starostlivosti diskvalifikovali. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa však zohľadňuje viacero kritérií, medzi inými aj názor maloletého dieťaťa, ktoré svoj názor vyjadrilo pred kolíznym opatrovníkom. Úlohou kolízneho opatrovníka je okrem iného chrániť záujmy maloletého dieťaťa, pričom ide o štátny orgán, ktorý disponuje potrebnými kapacitami, aby výkon práv a povinností kolízneho opatrovníka zodpovedal jeho účelu a zároveň bol na potrebnej odbornej úrovni, a preto sa odvolací súd nestotožňuje s názorom otca, že by postup kolízneho opatrovníka bol neodborný. Tiež sa odvolací súd nestotožňuje s jeho názorom, že by vypočutie maloletej bolo nepostačujúce, prípadne vykonané v nevhodnom prostredí. Práve domáce prostredie dieťaťa je tým, kde sa dieťa môže najskôr uvoľniť a slobodne bez ostychu vyjadriť svoj názor. Vyplýva to aj zo záznamu rozhovoru kolízneho opatrovníka s maloletým dieťaťom, keď toto uviedlo s čím sa rado hráva, ako sa u otca hráva so sestrou, avšak tiež jasne a zrozumiteľne sa vyjadrilo aj o tom, že stretávanie s otcom tak, ako je tomu doposiaľ, jej vyhovuje, pretože u matky má školu, u otca vstáva skôr a u otca nechce byť dlhšie ako od piatku do pondelku. Maloletá tak jednoznačne a zrozumiteľne vyjadrila svoj názor a z konania nevyplynuli žiadne okolnosti alebo pochybnosti v tom, že by maloletá bola v tomto

názore akokoľvek ovplyvnená, ako sa to snažil prezentovať otec. Rozsah stretávania sa otca s maloletou je aj v porovnaní s inými obdobnými prípadmi širší, pričom stretávanie sa pravidelne uskutočňuje a nič objektívne nenasvedčuje tomu, že by maloletá bola negatívne ovplyvňovaná matkou, keď záujem stretávať sa s otcom má a matka vyhovelá otcovi aj v prípade, že žiadal stretávanie s dcérou v iný deň, než bol doposiaľ súdom určený. Pokiaľ otec namieta aj negatívny vplyv vypočutia maloletej kolíznym opatrovníkom, tak takéto vypočutie bolo najmenej invazívne, pričom v rozpore s touto námietkou otca je jeho požiadavka na vypočutie dieťaťa psychológom na referáte poradenskopsychologických služieb, ktoré je rozhodne väčším zásahom do osobnostných práv dieťaťa. Takýto dôkaz bol zo strany súdu prvej inštancie zamietnutý a ani odvolací súd nepovažoval vykonanie tohto dôkazu za potrebné, keďže vyjadrenie názoru maloletej pred kolíznym opatrovníkom bolo postačujúce, a to aj v súvislosti s ostatnými dôkazmi, ktoré boli dostatočným podkladom pre rozhodnutie súdu. Opätovne však odvolací súd poukazuje na to, že otec na jednej strane namieta výsluch dieťaťa kolíznym opatrovníkom ako niečo negatívne, na druhej strane, nespokojný s výsledkom pohovoru, žiada podrobiť dieťa pohovoru, ktorý tak z hľadiska miesta, ako aj času jeho uskutočnenia, môže byť pre dieťa ešte frustrujúcejší, nehovoriac o výsluchu dieťaťa súdom. Nespokojnosť otca s výsledkom pohovoru ho vedie k názoru, že bol pre dieťa nevhodný, no zároveň navrhuje dokazovanie majúce ešte výraznejší vplyv na psychiku a citovú stránku dieťaťa. Uvedené opätovne preukazuje presadzovanie záujmu otca a nie dieťaťa. V súvislosti so zisťovaním názoru dieťaťa prostredníctvom kolízneho opatrovníka možno súdu prvej inštancie vytknúť iba nesprávny procesný postup v tom, že s týmto názorom dieťaťa rodičov na pojednávaní neoboznámil. Hoc si to dieťa neželalo, čo tiež svedčí o zlom vplyvaní konania na jeho psychiku, ide o jeho vyjadrenie sa k prejednávanej veci, je účastníkom konania a ostatní účastníci, jeho rodičia, majú a mali právo tento názor poznať a vyjadriť sa k nemu. Ide však o vadu konania pred súdom prvej inštancie, na ktorú, s poukazom na § 67 CMP, odvolací súd neprihliada, pretože nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd však v tejto súvislosti dáva rodičom maloletej do pozornosti, že vyjadrený názor maloletej majú nielen právo poznať, ale mali by ho aj rešpektovať v tom zmysle, aby dieťa za tento názor nebolo vystavené ani negatívnym reakciám (zo strany otca), ani pozitívnym reakciám (zo strany matky).

18. Upevňovanie, či prehlbovanie vzájomných vzťahov medzi otcom a dieťaťom, ale aj dieťaťom a jeho nevlastnými sestrami prostredníctvom styku s otcom v jeho domácnosti, je aktuálne zabezpečené dostatočne prostredníctvom rozsiahlym spôsobom upraveného vzájomného styku, limity ktorého zohľadňujú všetky rozhodujúce aspekty ku ktorým bolo potrebné prihliadať. Je potrebné si uvedomiť, že akokoľvek by sa súd pri svojom rozhodovaní snažil prostredníctvom svojho rozhodnutia pre dieťa nastaviť ideálne podmienky, reálne to môžu zabezpečiť prostredníctvom svojej skutočnej (nie len formálne verbalizovanej) rodičovskej zodpovednosti a výchovy, súčasťou ktorých musí byť citlivé vnímanie potrieb dieťaťa, jedine samotní rodičia.

19. S poukazom na uvedené dôvody dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).